

Slov. glasbeno društvo  
„Ljubljana“ v Ljubljani



# KONCERT

v sredo dne 11. maja 1910  
ob 8. uri zvečer v veliki  
dvorani hotela „Union“

::::: Besedilo :::::  
pevskim točkam

::::: Sodelujejo gdč. *Jarmila Lilly Gerbičeva*, profesorica in operna pevka (sopran); gdč. *Marija Peršlova*, solistka slovenske opere (alt); gosp. *Ludovik Bajde* (tenor); mešani in moški zbor „Ljubljane“. Zborovodja *A. Svetek*

Tiskaja „Katol. Tiskarna“ v Ljubljani

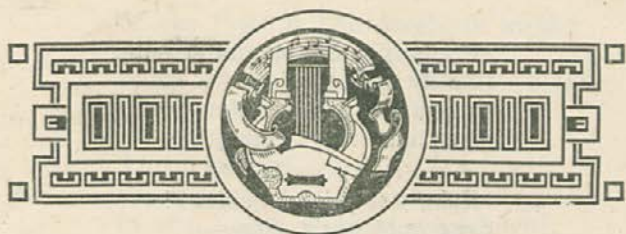


# FRAN PUST

.. MESTNI TESARSKI ..  
MOJSTER V LJUBLJANI  
.. STRELIŠKA ULICA ..

SE PRIPOROČA ZA IZVR-  
ŠITEV TESARSKIH DEL,  
KAKOR ZGRADB, AMERI-  
KANSKIH LEDENIC, ZVO-  
NIKOV, KUPEL, STREŠNIH  
STOLPOV, KEGLJIŠČ, VE-  
RAND, STROPOV, KRITJE  
STREH, VSAKOVRSNIH  
LESENIH TAL, LESENIH  
ŠVICARSKIH STAVB TER  
ZA VSA V TO STROKO  
SPADAJOČA POPRAVILA  
.. V IN IZVUN DEŽELE ..





*večer*  
*mladost materine*

*me*

## 1. Padle so pesmi v dušo mi.

(Dvořák.)

*dobro mi*

Padle so pesmi v dušo mi,  
slajno objele srce moje,  
kakor objema rosni hlad  
travico nočno po livadah.  
Kako vse miglja in blesti.  
Nasladno veje duh pomladni,  
rajno objame radost me,  
a družī tuga njej se žalna in jad.  
Zrodila luna roso je,  
a pesem v duši sama ne ostaja;  
teko mi v slast in solza v njej  
in novo jutro se poraja.



*nastop zbor*

## 2. Ljubezen.

(Proházka.)

*težko*

»Prijaši drevi, fantič moj,  
čez tri molčeče gore!  
Ni očka, mamice doma,  
boš moj do zlate zore!«

»Kako naj jašem, ljubica?!  
Brez podkev moj je vranec,  
pa zobal ni že tri noči,  
opešal bi mi v klanec.«



»Prijaši z vrancem, fantič moj!  
Pšenice mu nasujem,  
studenčnice srebrne dam  
in z zlatom ga podkujem.«

»Kako naj jašem, ljubica?!  
Črez gore burja piše —  
prezebel v ostrem mrazu bi  
do tvoje bele hiše.«

*Mala prava*  
*2/20*  
»Prijaši, dragi fantič moj!  
Jaz skrbno te odejem  
in z vročo, srčno te krvjo  
prezeblega ogrejem.«



### 3. Já v snách tě viděl...

(Klička.)

*Zelo blagost*  
*zho*  
Já v snách tě viděl, bila's krásná  
Jak růže, když se rozvíjí,  
a ve vlasech ti hvězda jasná  
do sněžných plála lilijí.

*II. beseda*  
*duh*  
*fen*  
A zrak tvůj zářný byla vlahý  
a čelo jako padlý sníh  
a na rtech měla's úsměv blahý  
a nebes poklid na lících.

To nepřicházel anděl s nebe,  
já věděl, že's to byla ty,  
a sen, když opět vzal mi tebe,  
mé ruce byly sepjaty.

Prestava:

### V snu videl sem te...

V snu videl sem te, bila si krasna  
ko roža, kadar razcveta,  
in v laseh ti zvezda jasna  
v snežne plála lilije.

In oko tvoje je bilo žareče in mehko  
in čelo kakor padli sneg  
in na ustnicah si imela smehljaj blagi  
in mir nebes na licih.

To ni prihajal angel z neba,  
vedel sem, da si bila ti,  
in sen, ko mi je zopet odvzel tebe,  
moje roke so bile sklenjene.



#### 4. Rožmarin.

(Gerbič.)

Cvete dekletu rožmarin,  
oj rožmarin zelen. *Umetnik*  
Ne našel bi v deželah treh  
fant goršega noben;  
oj cveti, cveti, rožmarin,  
in dehti skozi vas.

Pod okno pride fantič zal:  
»Zdaj moram v boj krvav.  
Daj rožmarina lepega  
še šopek mi v pozdrav!  
Ko puške bodo pokale,  
na te mi bo spomin.«

In dekle skloni se,  
vršič utrga mlad  
pa solzna ga fantiču  
pripne za gumbič zlat.  
»Na rožmarinček, fantič moj,  
ker ljubim te srčno . . .«

*Gerbič*  
Pa slanica mrzla pala je  
na širno, širno plan  
in v jutru bil je rožmarin  
na oknu ves požgan.  
Oj plakaj, plakaj, dekle fi!  
Oj, z Bogom, rožmarin!

Ko bil je rožmarin požgan,  
zadele krogle tri  
v srcé so fanta, in vršič  
mu pal je v črno kri.  
Oj sijaj, zlato solnce ti,  
na mrtvi rožmarin!



## 5. Ljubica.

(Foerster.)

Ležal na mrtvaškem odru  
v sobi temni mlad je mož,  
sredi belih sveč brlečih,  
sredi lepih, svežih rož.

Mrtveca od jutra v večer  
hodijo ljudje kropit;  
vsi so prišli, samo nekdo  
ni prišel tja zanj molit.

*Wls*  
*Primož*  
Vsi so prišli, samo ljube,  
~~ljube~~ k njemu ni bilo,  
ljube mlade, ljube lepe,  
ki jo ljubil je srčno.

Pa pred kočico dekleta  
drobne stikajo glave  
in skrivnostno šepetajo  
v uho si besede te:

»Vsi so prišli, vsi so prišli  
ga kropit in zanj molit,  
samo ona, samo ona  
ni prišla se poslovit.

Saj sem rekla, saj sem rekla,  
da je čisto brez srca,  
da za njega nič ne mara,  
da za norca ga ima.«

*medija*  
V sobici ženice sive  
jagode prebirajo,  
gibajoč čeljusti stare,  
v vrata se ozirajo.

Vsakega motreč pazljivo,  
sive glave majejo,  
med seboj odduška srčni  
bolečini dajejo :

»Glejte, glejte, vsi so prišli,  
Cvetkove le ni bilo ;  
kdo bi mislil, kdo bi mislil,  
da brezsrdna je tako !

Kaj se hoče, kaj se hoče,  
svet zapustil je Gospod ;  
brez vesti je, brez srca je,  
tak je zdaj ta mladi rod !«

Drugo jutro zgodaj, zgodaj  
zvon se tužno je glasil,  
kdo nocoj je neki zopet  
sè zemlje se preselil ?

Hitro se izve novica,  
bliskoma po vasi gre :  
Cvetkova je preminula  
počilo ji je srce.



## 6. Slovenske narodne pesmi.

### a) Ko b' sodov ne b'lo.

(Hubad.)

Ko b' sodov ne b'lo,  
tud' čepov b' ne b'lo,  
in vince bi teklo  
v majolke samo.

Pa čepek, ha, ha,  
odbiti se da,  
in vince v majolke  
po cürku kaplja.

### b) in c) Je pa davi slan'ca pala.

(Bajuk in Hubad.)

Je pa davi slan'ca pala  
na zelene travnike,  
je vso travco pomorila  
in vse žlahtne rožice.

Meni pa ni nič za rož'ce,  
če jih slan'ca pomori,  
meni je za dekile moje,  
če me ona zapusti.

Ravno sredi moj'ga srca  
ena rožica cveti,  
če ne boš ji prilivala,  
še za gvišno posuši.

Kaj ji bodem prilivala,  
k' nimam vinca ne vode?  
Jaz ji bodem prilivala  
svoje grenke solzice.

**d) Luna sije.**

(Hubad.)

Luna sije,  
kladvo bije  
trudne, pozne ure že;  
pred neznane  
srčne rane  
meni spat' ne puste.

Ti si kriva,  
ljubeznjiva,  
deklica nevsmiljena!  
Ti me raniš,  
ti mi braniš,  
da ne morem spat' doma.

**e) Bratci veseli vsi!**

(Hubad.)

Bratci veseli vsi,  
pesem zapojmo mi  
od vinca sladkega,  
ko solnce čistega.

Glažke nalijmo si,  
ven ga popijmo vsi;  
en glažek al' pa dva,  
to nam korajžo da.



97'Š01 BZ Šin in BQ inšM

f) Škrjanček poje, žvrgoli.

(Hubad.)

Škrjanček poje, žvrgoli,  
se bel'ga dneva veseli;  
škrjanček poje beli dan,  
pozdravlja hrib in plan.

Škrjanček poje, žvrgoli,  
se bel'ga dneva veseli;  
pozdravlja z drobno pesemco  
tud' mojo ljubico!

Kjer kol' se midva srečava,  
prav milo se pogledava.  
Vse solzne naj'ne so oči,  
vse to ljubezen st'ri.

*ms*

Kjer kol' sem hodil, kjer sem bil,  
pa take nisem še dobil,  
da b' b'la t'ko bel'ga ličica,  
pa srca vsmiljen'ga.



*Ljubica*

---

*prosta  
mekko  
lepo prava  
afektivno*

1. a) **O naši lásce.**

(Dwořák.)

O naši lásce nekvete to vytoužené štěstí,  
a kdyby kvetlo, nebude dlouho kvéstí.  
Proč bi se slza v ohnivě polibky vekrádala?  
proč by mne v plné lásce své ouzkostně objímala?  
O trpké je to loučení, kde naděj nezahyne:  
tu srdce cítí ve chvíli, že brzo, ach brzo bídně zhyne.

Prestava:

**O najini ljubezni.**

O najini ljubezni ne cvete ta zaželjena sreča,  
in če bi cvetela, ne bo cvetela dolgo.  
Zakaj bi se solza v goreče poljube vkrajala?  
zakaj bi me v polni ljubezni svoji s strahom objemala?  
O grenka je ločitev, kjer upanje ne izgine:  
in srce čuti v trepetu, da kmalu bedno premine.

b) **Tak' si lepa.**

(Proházka.)

Tak' si lepa, kakor zora,  
ko pripelje beli dan,  
da vzbudi zelena gora  
se iz težkih nočnih sanj.

Da glave dviguje cvetje  
in obrača v njo oči,  
da po vejah glasno petje  
o ljubezni zazveni.

Draga, bodi zora meni,  
oznanjaj mi lepši čas;  
bol iz prsi mi odženi,  
vzbudi v ustih pesmi glas!



## 2. a) Libuše.

(Směтана.)

Již vstaň a potěš mysl tvoji!  
Libuši vodi bohů hlas,  
s pomocí jejich podari se,  
že bratří srovnají se zas!

Bohové věční tamo nad oblaky,  
v milosti shlížejte na tuto zem!  
Ku svornosti ji veďte a lásce pozasvěťte,  
had svárů nechať mine její lem!

Ať síly zeme blaho rodí  
a lidu všemu hopiost plodí!  
Ať svorně síly národ vedou k štěstí  
a příštím věkům jeho slávu věští!

O bohové, slyšte modlitbu mou:  
můj národ vezměte v ochranu svou!  
O chraňte mou vlasť, o chraňte mou vlasť,  
můj národ vezměte v ochranu svou!

Prestava:

### Libuša.

Že vstani in potolaži misel svojo!  
Libušo vodi bogov glas,  
s pomočjo njih se bo posrečilo,  
da se bodo bratje poravnali zopet.

Bogovi večni tam nad oblaki,  
v milosti glejte na to zemljo,  
k slogi jo vodite in ljubezni posvetite,  
kača nesloge naj mimo nje gre.

Naj moči zemlje blagor rodé,  
in ljudstvu vsemu obilo plodé!  
Naj skupne moči národ vodijo k sreči  
in prihodnjim vekom njegovo slavo oznanjujejo.

O bogovi, slišite molitev mojo,  
moj národ vzemite v varstvo svoje!  
O varujte mojo domovino, o varujte mojo  
domovino,  
moj národ vzemite v varstvo svoje!

## b) Śliczny chłopiec.

(Chopin.)

Wzniosły, smukły i młody —  
o, nie lada urody!

Niech się spóźni godzinę,  
to mi tęskno, aż ginę.

[: Ślicznyż chłopiec czego chceć?

Czarny wąsik, biała płeć!:]

W progu mrugnie oczyma,  
na wskróscałamnie ima,  
każde słówko, co powie,  
lgnie mi w sercu i w głowie.

[: Ślicznyż chłopiec czego chceć?

Czarny wąsik, biała płeć!:]

Prestava:

### Lep fantič.

Vitek, gibčen in pa mlad —

oj, prirode pravi kras! —

Lep je fantič, kaj čem več?

Črnobrk je, bel, rudeč!

Če se uro zakasni,

tesno mi pri srcu je.

Lep je fantič, kaj čem več?

Črnobrk je, bel, rudeč.

Ko na pragu mežkne mi,

koj v oblasti me ima.

Lep je fantič, kaj čem več?

Črnobrk je, bel, rudeč.

Vse, kar le mi govori,

v srcu, v glavi mi tiči.

Lep je fantič, kaj čem več?

Črnobrk je, bel, rudeč!

### c) Pierścień.

Smutno niańki ci spiewały,

a ja już kochałem;

a na levi palec mały

srebrny pierścień dałem.

Pobrali dziewczęta drudzy,

ja wiernie kochałem;

przyszedł młody chłopiec cudzy

choć ja pierścień dałem.

Muzykantów zaproszono,  
na godach śpiewałem.  
In-nego zostałaś żoną,  
ja zawsze kochałem.  
Dziś dziewczęta mnie wyśmiały,  
gorzko zapłakałem,  
próżnom wierny był i stały,  
próżno pierścień dalem.

Prestava:

### Prstan.

Žalno-nemirno ti pestunje so pevāle,  
a jaz uže sem ljubil te,  
in na levi prstek mal'  
srébrn sem ti prstan dal. —  
Odvzeli dekleta so drugi (prijateljji),  
Jaz pa verno ljubil sem;  
prišel tuj je zal mladenič —  
čeravno jaz sem prstan dal.

Godcev so si naročili,  
jaz popeval sem na godovih.  
Drugega si ti žena postala,  
jaz še zmerom sem ljubil te.  
D'nes so me dekleta zasmehovala —  
jaz pa bridko jokal sem.  
Zastonj sem veren — stanoviten bil,  
zastonj sem prstan podaril.

### d) Piosnka litewska.

Bardzo raniuchno wschodziło słońeczko,  
mama przy szklaném okienku siedziała.  
»Z kądze, to pytam, powracasz, córeczko?  
Gdzieś twój wianeczek na głowie zmaczała?«

»Kto tak raniuchno musi wodę nosić,  
nie dziw może swój wianeczek zrosić.«  
»Ej zmyślasz, dziecię! Tys zapewne w pole  
z twoim chłopakiem w zaloty pobiegła.«

»Prawda matusiu. Prawde wyznać wole  
mojegom w polu młodziana spostrzegła  
kilka chwł tylko zeszło na rozmowie,  
tym czasem wianek zrosił się na głowie.

Prestava:

### Litevska pesmica.

Zeló zarána je solnčece vstalo,  
majka pri steklenem oknu sedela.  
»Odkod prihajaš, to vprašam te, hčerka?  
Kje si svoj venec na glavi zmočila?«

»Kdor tako zgodaj mora vodo nositi,  
nič čudnega ni, da si venec orosi.« —  
»Ej zmisllila si! Ej lažež, dete moje!  
Ti gotovo, ti gotovo s svojim  
si ljubimcem na polje — na  
zabavo — pobegnila?«

»Res je, matka! Resnico hočem ti priznati:  
svojega sem ljubega na polju poiskala —  
samo nekaj trenutkov sva se pogovorila —  
v tem času pa se je venec na glavi porosil!«



### 3. a) Zaostali ptič.

(Sattner.)

In ti si edini še tukaj ostal,  
oj ptiček, od trume vesele?  
In nič po krilatih ti sestrah ni žal,  
ki splule so v daljne dežele?

Oh vidim, ni mogla te bolna perut,  
čez morje široko prenesti;  
strl sredi je poti jo lovec ti krut,  
pri bregu si moral obsesti.

Zapuščen, bolan zdaj na produ stojiš,  
perutco pobešaš krvavo,  
za družbo predrago, sirota, strmiš  
v daljavo čez morsko planjavo.

Pač sanjaš o krajih, kjer solnce toplo  
sestricam, družicam se smeje,  
kjer cvetje dišeče in sadje zlato  
visi od citronove veje.

Moj ptiček, jaz dobro umejem bolešt,  
ki vbogo srce ti razriva,  
pa pojdi z menoj kot tovariš mi zvest  
in skupaj bolešt nosiva.

Saj meni so tudi ti doli le prod,  
duh lepše, srečnejše mi sluti,  
kako jaz po njih omedlevam odtod,  
a strte so moje peruti.

### b) Človeka nikár!

(Michl.)

V delavnico sem tvôjo zrl,  
ki bitij si rodil brez broja!  
Skrivnostno snuje roka tvoja:  
nikjer je stalne ni stvari,  
a prah noben se ne zgubi.  
V delavnico sem tvojo zrl  
in videl vedno sem vrtenje,  
prelivajoče se življenje,  
prerojevanje, prenavljanje,  
iz bitja v bitje presnavljanje,  
a smrti nisem vzrl nikjer!  
Brezumni svét plakaje tóži,  
ko pade cvét duhteči roži,  
ko izmej dragih mu katér  
duhá okôve v grób polôži,  
češ: rôdni brát mu je umrl!  
In — smrti ni!

V delavnico sem božjo zrl,  
tam prestvarjanje sem stvari,  
a smrti nisem vzrl! . . .  
Začetnik moj, ki si me vstvaril,  
duha si iskro mi razžaril,  
v oklep prsteni jo zaprl, —  
zakaj? Veš ti! —  
Ko ilnato boš ječo strl,  
ne bom umrl!  
No, duhu poženo peroti,  
ki jih iz dôla solz in zmot  
razvije na skrivnostno pot,  
kam? Tebi hitel bo naproti,  
da enkrat tvoj obraz bi zrl,  
da zrl bi solnčnojasno lice,

Kras  
vzrl  
ly ughy  
zval  
vithdrg  
bonoran  
up  
mostki  
amitose

oklepa  
mala  
vaskona  
vstvaril  
v  
vstvaril  
a smrti nisem  
vstvaril  
vstvaril

obraz ljubezni in resnice! ...  
To prst pa prsti izroče  
in svet ob noč pozabi kraj,  
krijoč ostanke té.  
In ni mi žal! Svet zabi naj!  
Ti ga ne zabiš!  
Za novo stvar moj prah porabiš, —  
za káko? Jaz ne vém,  
ti sam si gospodar!  
A eno te prositi smém:  
iz praha vzgóji ti cvetico,  
podari logu pevko-ptico,  
katerikoli vstvari stvár;  
kedor bi pa ko jaz na sveti  
imel čutiti in trpeti,  
mej dvomi, zmotami viseti —  
človeka — vstvariti nikár.





# Katoliška Bukvarna v Ljubljani

oooooooooooooooooooo priporoča oooooooooooooooooooooooooo

## Kraljica Dagmar. Zgodovinska povest. Cena K 3·20, vez. K 4·30.

Ta obširni roman je za organizacijo našega ljudstva proti tujcu in za utrditev narodne obrambe velikanskega pomena. Nobeno slovansko delo ni v stanu tako vžgati narodna čuvstva v srce ljudstvu kakor »Kraljica Dagmar«, povest globoke in neminljive ljubezni do naroda.

## Mešani in moški zbori. Jakob Aljaž. Sedem zvezkov po K — 60.

Vsebi na:

- I. zvezek:* A. Mešani zbori. 1. Domovini. — 2. Nevesti. — 3. Ne zveni mi. — B. Moški zbori. 4. Naša zvezda. — 5. Ujetega ptiča tožba. — 6. Soči.
- II. zvezek:* A. Mešani zbori. 1. Pri zibelki. — 2. Cerkvica. — 3. Ne tožim. — 4. Oj planine. — 5. Oj z Bogom, ti planinski svet! — B. Moški zbori. 6. Solskodomski mladini. — 7. Na bregu.
- III. zvezek:* A. Mešani zbori. 1. Psalm 118. — 2. Ti veselo poj! — B. Moški zbori. 3. Na dan. — 4. Divna noč.
- IV. zvezek:* A. Mešani zbori. 1. Ujetega ptiča tožba. — B. Moški zbori. 2. Zakipi duša. — 3. Dneva nam pripelji žar I. — 4. Pri pogrebu.
- V. zvezek:* A. Mešani zbori. 1. Job. — 2. V mraku. B. Moški zbori. 3. Dneva nam pripelji žar II — 4. Z vencem tem ovenčam Slavo. — 5. Triglav.
- VI. zvezek:* A. Mešani zbori. 1. Opomin k veselju. — 2. Sveta noč. — B. Moški zbori. 3. Stražniki. — 4. Hvalite Gospoda. — 5. Občutki. — 6. Geslo.
- VII. zvezek:* A. Mešani zbori. 1. Slavček. — 2. Zastali ptič. — 3. Domorodna iskrica. — B. Moški zbori. 4. Pri svatbi. — 5. Pri mrtvaškem sprevodu. — 6. Geslo.

Aljaževe skladbe so med vsemi najbolj primerne vzbuditi v srcu pevca in slušatelja narodno zavest in ga navdušiti za prepotrebno narodno obrambo. Aljaževa kompozicija se izbornu prilaga Gregorčičevemu besedilu in izraža v polni meri ona čuvstva, ki jih je položil naš nepozabni pesnik v svoje kitice.

**S**krbite, da pridejo v vsako hišo naše vžigalice na korist obmejnim Slovincem! Vsak trgovec, pri katerem kupujete, jih mora imeti, vsaka gostilna, v katero zahajate, vsaka naša gospodinja! Dolžnost vsakega našega somišljenika je, da zažiga tobak in smotke le z vžigalicami „Za obmejne Slovence“, ki se dobe pri „Gospodarski zvezi“ v Ljubljani!

**Specialna in najboljša  
: zaloga pražene kave :**

**F. Mencinger**

Ljubljana, Sv. Petra cesta 37

**Trgovina s specerijskim  
blagom in delikatesami**

Ustanovljeno leta 1842.

# Brata Eberl

≡ Ljubljana ≡

Miklošičeva cesta šte. 6

:: nasproti hotela »Union« ::

Tovarna

oljnatih barv,  
raznih lakov  
in firneža.

Slikarija napisov.

Dekoracijska,  
stavbinska  
in pohištvena  
pleskarija.

Delavnica: Igriška ulica šte. 6.

Električni obrat.

— Telefon šte. 154. —

**P**ristopite kot pod-  
porni člani slo-  
venskemu glas-  
benemu društvu  
„Ljubljana“ :: Podporni  
člani plačajo 6 kron na  
leto. Komur je napre-  
dek slovenske glasbe pri  
!!! srcu, pristopi! !!!

## Najstarejša domača slovenska tovarna peči.

Založnik zveze c. kr. avstr. državnih uradnikov

# **ALOJZIJ VEČAJ**

Ljubljana, Trnovo, Opekarska cesta - Veliki stradon št. 9

priporoča vsem stavbnim podjetnikom in sl. ob-  
činstvu svojo veliko zalogo najtrpežnejših, in sicer  
od najmodernejših prešanih in poljubno barvanih  
do najpreprostejših

## ≡ **prsternih peči** ≡

različnih vzorcev, kakor: renaissance, barok,  
gotske, secession i. t. d., -kakor tudi štedilnike in  
krušne peči lastnega in domačega izdelka po  
najnižjih cenah ter je v svoji stroki popolnoma  
izvežban.

Za samostane in župnišča znaten popust.

**Ustanovljena leta 1888.**



# Gospodarska zveza



centrala za skupni  
nakup in prodajo  
**v Ljubljani** □

I. Z. Z.  
O. Z.

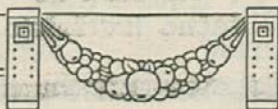


Velezaloga specerijskega in kolonijalnega blaga; raznovrstnega žita ter drugih deželnih pridelkov. ∴ Zaloga umetnih gnojil (Tomaževe žindre, kajnita, kalijeve soli, superfosfata, kostne moke, solitra i. dr.), modre galice, žvepla, klajnega apna, lanenih in sezamovih tropin, škropilnic za trte, kosâ ter vsakovrstnih semen. ∴ Velika zaloga raznovrstnih vin. ∴ Zaloga konjaka francoske trdke De La Roche & Co. ∴ Lastna tvornica priznane izbornega kranjskega kislega zelja. ∴ Zaloga mlevskih izdelkov mlina na Količevem in drugih zanesljivih domačih in ogrskih mlinov.

**Eksport deželnih pridelkov  
in izdelkov kranjske industrije.**

Posredovalnica za nakup gospodarskih in poljedelskih strojev.

**Lastna podružnica v Trstu  
za import in eksport.**



## Priporočljivi preparati

c. in kr. dvornega založnika in  
papeževnega dvorn. založnika

== lekarnarja ==

# G. PICCOLI

## v Ljubljani

### Dunajska cesta.

### Malinov sirup

izvrsten naraven izdelek v kilogram-  
skih steklenicah po K 1.50, v sodih po  
K 1.— 1 kg.

### Želodčna tinktura

krepi želodec, pospešuje prebavljanje  
in odprtje telesa. Steklenica 20 vin.

### Železnato vino

krepi slabotne, malokrvne in nervozne  
osebe. Polliterska steklenica K 2.—.

### Antirrhemon

preizkušeno zdravilo zoper revmatične  
bolezni. Steklenica 50 vin.

### Salmijakove pastile

lajšajo hripavost in kašelj, mehčajo sliz.  
Škatlica 20 vin., 11 škatlic K 2.—.

- Naročila se -  
točno izvršujejo.

**Redka prilika za nakup!**

**KUPUJTE STANE**

**za gospode:      za dame:**

- |                      |   |                                |
|----------------------|---|--------------------------------|
| 1 kompletna obleka   | ◆ | 1 kostum                       |
| 1 modni površnik     | ◆ | 1 raglan ali prašni plašč      |
| 1 posamezne hlače    | ◆ | 1 krilo iz blaga ali za pranje |
| 1 modni telovnik     | ◆ | 1 bluza ali jupon              |
| 1 klobuk ali slamnik | ◆ | 1 velika modna čepica          |

**Angleško skladišče oblek O. Bernatovič, Ljubljana**

**Mestni trg števil. 5.**

**Avgust  
Agnola**

**Ljubljana**

**Dunajska  
cesta 13**

se priporoča vsem slojem ljubljanskega občinstva za nakup porcelanske in steklene posode, nadalje svetilk, ogledal ter za splošen nakup za ženitovanje itd.

**Cene zmerne.**

**Dobra postrežba.**

**!! Zahtevajte samo cikorijo z ovitkom !!**

**LIKORISTIČNIM SLOVENCEM**

**Vsaka naša gospodinja**

**zahtevaj  
to cikorijo!**

**Opozarjajte na cikorijo s trobojnim  
ovitkom in napisom „V korist  
obmejnim Slovincem“!**